

4. søndag i advent 2019, Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Tekster: Salme149, 5. Mos 18:15-22, Fil 4:4-9, Joh. 1:19-28, III Joh. 5:30-47

"Herren er nær"

hørte dere lest fra Filipperbrevet. Det passer godt i dag på 4.s i advent.

Vi er så nær opptil jul som vi kan komme. Videre sier apostelen til oss: "Gled dere i Herren alltid - Gled dere." Herren er nær og vi har all grunn til å glede oss. Gud kom til oss og ble menneske. Han tok på seg alle våre synder, alle våre bekymringer, alle våre sorger, alle våre anfektelser.. og gav oss friheten og gleden.

"Herren er nær! Vær ikke bekymret for noe! Men legg alt dere har å be om, fram for Gud i bønn og påkallelse med takk!" Filip 4,5f

Dette er den rette innstilling å feire jul med. Vi kan få legge alt i Guds hånd. I sannhet «en god jul» eller «fredelig jul». "Og, Guds fred som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus." Filip 4,7

Hva slags fred snakker vi om?

- Guds fred er vissheten om at jeg er frikjent av Gud, jeg er fri.
- Guds fred er vissheten om at jeg for Jesu skyld eier syndenes forlatelse og evig liv.
- Guds fred er vissheten om at det er ingen fordømmelse for den som er i Jesus Kristus.

Alt dette har jeg og eier jeg. Det er helt naturlig at vi blir glade og lykkelige.

Når julen nærmer seg, er Herren nær på en helt spesiell måte. Det var dette englene sang om: «Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren.» Luk 2,10

Det er ingen grunn til frykt og bekymringer. Slipp gleden løs. Vår Herre og Frelser er oss nær. Freden er det å eie syndenes forlatelse, og gleden er frukten av troen på evangeliet.

Herren er nær- fordi ordet er oss nær.

Jesus er der vi samles rundt Guds ord..

«Tenk ikke med deg selv: Hvem skal fare opp til himmelen? - det vil si for å hente Kristus ned -eller: Hvem skal stige ned i avgrunnen? - det vil si for å hente Kristus opp fra de døde. Men hva sier den? Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte. Det er troens ord, det som vi forkytter ...» Rom10,6 ff

Brorson sier det slik:

Mitt hjerte alltid vanker i Jesu føderum,
Der samles mine tanker som i sin hovedsum.
Der er min lengsel hjemme, Der har min tro sin skatt;
Jeg kan deg aldri glemme, Velsignet julenatt!
Men under uten like, Hvor kan jeg vel forstå
At Gud av himmerike I stallen ligge må!
At himlens fryd og ære, **Det levende Guds ord**
Skal så foraktet være På denne arme jord!

Herren er nær – døperen Johannes rydder vei for Herren.

Prester og levitter kommer fra Jerusalem for å spørre ut døperen Johannes. De undret seg over hvem egentlig Johannes var. Men vi vet at han var en vegrydder for Herren gjennom å fortelle om at Jesus Kristus var kommet. For å forberede folk på å møte Jesus, dømte mennesker, en dåp som ga dem syndenes forlatelse.

Skriftens oppfyllelse er Jesus Kristus, Johannes er forløperen som varsler folket om at nå er **Herren nær**.

Han har en klar bekjennelse. En bekjennelse består alltid av et klart **ja** og et klart **nei** - vi bekjenner, og vi fordømmer. Mange blir irriterte og sinte når vi er så kategoriske og sier at Skriften har sin gudgitte autoritet

og sier et klart ja og et klart nei. I dag er det ingen ting som ligger fast. Alt flyter og mange styres av folkeopinionen, følelser og individuelle opplevelser. Sannheten er et begrep som tilpasser tiden og hva den enkelte mener er rett. Som kristne forholder vi oss ikke til mennesker og menneskemener. Vi går til Skriften og vi fordømmer og sier nei, fordi Skriften fordømmer og sier nei. Vi sier ja og bekjenner fordi Skriften lærer oss at dette er Guds hellige vilje. Skriften er Guds eget levende ord. Vi forholder oss til Bibelen slik vi forholder oss til Gud, for Guds ord er ånd og liv. «De ordene jeg har talt til dere, er ånd og liv.» Joh 6, 63. Johannes svarer åpent og ærlig: «Jeg er ikke Messias.» Men derimot nekter han ikke for at han er: «en røst som roper i ødemarken: "Gjør veien rett for Herren, som profeten Jesaja hadde sagt.»

Joh.1,23. Han er ikke Messias, men han er den som er utvalgt til å gå foran Messias. Johannes viser prestene og levittene til Skriften. Han viser dem at ordet snart er oppfylt ved at Jesus kommer og er midt iblant dem.

Herren var nær. Johannes er bare forløperen og vegrydderen, men de trenger ikke vente lenge for Messias har allerede kommet. Han kommer straks etter meg sier Johannes som ved sin uredde og klare bekjennelse

Herren var nær. Johannes er bare forløperen og vegrydderen, men de trenger ikke vente lenge for Messias har allerede kommet. Han kommer straks etter meg sier Johannes som ved sin uredde og klare bekjennelse

Herren var nær. Johannes er bare forløperen og vegrydderen, men de trenger ikke vente lenge for Messias har allerede kommet. Han kommer straks etter meg sier Johannes som ved sin uredde og klare bekjennelse

Herren var nær. Johannes er bare forløperen og vegrydderen, men de trenger ikke vente lenge for Messias har allerede kommet. Han kommer straks etter meg sier Johannes som ved sin uredde og klare bekjennelse

Herren var nær. Johannes er bare forløperen og vegrydderen, men de trenger ikke vente lenge for Messias har allerede kommet. Han kommer straks etter meg sier Johannes som ved sin uredde og klare bekjennelse

peker ut Jesus for oss som verdens frelser «*Se der Guds lam som bærer verdens synd*». Vår bekjennelse settes ofte på prøve. Vi preges av tidens materialisme og verdens travelhet, men vi lengter samtidig til juledagene og gudstjenestene der vi skal få høre og feire at Gud ble menneske. Våre gudstjenester er et møte med den levende Gud. Han fordømmer i klare ord synden og tilbyr oss syndenes forlatelse. I jula feirer vi at Gud selv ble menneske for å frelse oss fra synden, døden og djevelens makt, en viktig side ved vår bekjennelse der vi sammen markerer julens budskap ved å feire messe.

Herren er nær – døperen Johannes vitner om Jesus.

«Men det er en annen som vitner om meg, og jeg vet at hans vitneutsagn om meg er sant. 33 Dere sendte bud til Johannes, og han har vitnet for sannheten.» Jesus stadfester at Johannes forkynte evangeliet om Jesus, han var en profet som forkynte Guds ord, som er sannhet. Jesus forkynte det samme budskapet. Når Guds ord er sannheten, så betyr det at Bibelens ord er Guds eget ord. Det er han vilje som er skrevet ned og det er den Hellige Ånd som virker i og gjennom dette ordet. Om dette ordet endres og gjøres om til en annen mening, da blir det falskt og ikke lenger sannhet. Den falske lære legger inn i ordene menneske tanker og fjerner seg fra Guds uttalte ord og mening. Guds ords innhold viser oss sannheten om oss at vi er av naturen fortapte mennesker, men Guds ord viser oss også sannheten om Gud at han ofret seg selv for å frelse oss fra synden, djevelen og dødens makt.

Mange av jødene tålte ikke Jesu vitnesbyrd. Etter at Jesus hadde helbredet mannen ved Betesdadammen står det: *«Etter dette var jødene enda mer oppsatt på å få ham drept. For ikke bare brøt han sabbaten, men han kalte også Gud sin egen far og gjorde seg selv lik Gud.» Joh 5,18.* Disse hadde gjort seg opp sin egen mening om sabbaten og laget sine egne regler som de forlangte at alle skulle følge. De foraktet Jesus og nektet for at han var Guds Sønn, fordi Jesus sa de sannheten.

«Ja, Far som har sendt meg, har selv vitnet om meg. Hans røst har dere aldri hørt, hans skikkelse har dere aldri sett, 38 og hans ord lar dere ikke bli værende i dere, for dere tror ikke på den han har sendt. 39 Dere gransker skriftene, for dere mener at dere har evig liv i dem – men det er de som vitner om meg! 40 Likevel vil dere ikke komme til meg så dere kan ha liv.» Jesu anklagelse er at de ikke tror på Guds eget ord. De ser ikke og hører ikke, de er døve og blinde. Slik er vi alle av naturen. Om vi leste Skriften igjennom flere ganger, kan vi ikke se og forstå at den handler om Kristus. Skriften inneholder en hemmelighet som må åpnes for oss. Vi må få nye ører så vi hører de rette ordene, og nye øyne så vi ser hva som virkelig står skrevet. Men andre ord: Vi må bli født på nytt. Derfor er dåpen et slikt nådemiddel som fører oss fra mørket til lyset. Ordet er et nådemiddel som både gir oss troen og bevarer troen. Det er også Ordet som i skriftemålet og nattverden åpenbarer for oss at vi i Kristus eier en fullkommen rettferdighet for Gud. Å komme til Kristus er å komme nær ordet om Kristus. Det er å ta til seg av ord og sakrament. Å komme til Kristus er å samles til gudstjeneste for han har lovet å være til stede der vi samles i Hans navn.

Da er Herren nær. Jesus viser oss hvor viktig Guds ord er. Når nå Herren er nær – så gjelder det å komme til han for å høre hva han har å si. Han ønsker å fortelle deg at han elsker deg akkurat slik du er. Jesus sier i v 34 dette fordi han vil at vi skal bli frelst: *«Dette sier jeg for at dere skal bli frelst.»* Jesus vil at vi skal være hans barn og holde oss tett inntil han. Han har gitt oss en menighet, et embete og sine sakramenter. Alt for at du skal nå himmelen som er Jesu mål for oss alle. Han vil at vi skal omfattes av Guds kjærlighet til oss og eie det evige livet. (v 40 og 42).

Til slutt har Jesus følgende konklusjon i form av et spørsmål: *«Hvis dere ikke tror hans skrifter, hvordan kan dere da tro mine ord?» Joh. 5,47*

Dette er virkelig et utsagn for vår tid. Mange hører juleevangeliet. Mange feirer jul. Men de tror ikke på det de hører, og det de feirer. Dermed er de uten håp og trøst.

I Julen lyser Betlehems stjernen:

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldri lede vill,
er hans guddoms ord det klare,
som han lot oss åpenbare
|: til å lyse for vår fot. :|

Stjernen ledet vise menn
til den Herre Kristus hen;
vi har òg en ledestjerne,
og når vi den følger gjerne,
|: kommer vi til Jesus Krist. :|

En riktig god og fredelig jul til dere alle.
Amen.